

РЕШЕНИЕ

№ 7063

гр. София, 29.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8149** по описа за **2021** година докладвано от съдия Силвия Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванадесета от АПК, вр. чл. 63, ал.1

ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на В. А. П. – С. от [населено място], депозирана чрез адв. Д. М. от САК против Решение №20144459 от 23.06.2021 г. на Софийски районен съд, НО, 12-ти състав, постановено по НАХ дело №715/2021 г., с което е потвърдено издаденото от Председателя на КПКОМПИ на 15.07.2020 г. наказателно постановление № НП-00054. С последното на касатора на основание чл.35, ал.1 ЗПУКИ /отм/ е наложено административно наказание „глоба” в размер на 5000 лева за извършено административно нарушение по на чл.8, изр.1, хипотеза 6 от ЗПУКИ /отм./ и на основание чл.33, ал.2 от ЗПУКИ /отм./ е отнета в полза на държавата сума в размер на 100 лева.

Касаторът счита, че решението е неправилно, поради неправилно прилагане на материалния закон – касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК. Твърди, че СРС неправилно е приел, че в случая е приложим ЗПУКИ /отм./ на основание §5, ал.1, т.3 от ЗПКОМПИ. Не е отчетено също, че касаторът се е обърнал лично към КПУКИ, за да се произнесе по случая, каквато изрична възможност е била налице по отменения ЗПУКИ, при което не е било допустимо да ѝ бъде наложена санкция. Излагат се съображения, че подобен подход е в разрез с принципа за предвидимост и качество на закона, заложен в Европейската конвенция за правата на човека, както и с принципа за

забрана влошаване положението на жалбоподателя. Не е отчетено, че липсва вина в случая. Нарушение представлява и отказът да бъде наложено наказание под предвидения минимум. По този начин е допуснато нарушение на чл.6 от ЕКПЧ, а и на чл.1 от Протокол първи към ЕКПЧ, тъй като се касае за отнемане на имущество в сериозен размер при непредвидим закон и в разрез с принципа за пропорционалност. Иска се отмяна на решението и постановяване на друго, с което НП да бъде отменено. Претендира се присъждането на разноски по представен списък.

Ответникът КПКОМПИ, в представен отговор на касационната жалба оспорва същата с доводи за нейната неоснователност, които се поддържат и в съдебно заседание чрез процесуалния му представител юрисконсулт Н. Н.. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение, че жалбата е основателна, при което решението следва да бъде отменено и делото върнато за ново разглеждане.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд - София-град, XXI касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е било наказателно постановление №НП-00054, издаденото от Председателя на КПКОМПИ на 15.07.2020 г., с което на В. А. П. – С. от [населено място] на основание чл.35, ал.1 ЗПУКИ /отм./ е наложено административно наказание „глоба” в размер на 5000 лева за извършено административно нарушение по на чл.8, изр.1, хипотеза 6 от ЗПУКИ /отм./ и на основание чл.33, ал.2 от ЗПУКИ /отм./ е отнета в полза на държавата сума в размер на 100 лева за това, че в качеството ѝ на директор на Дирекция „Специализирана администрация – надзор, лицензии, регистрационни и правни режими“ в С. и лице, заемащо публична длъжност, по смисъла на чл. 3, т. 25 ЗПУКИ (отм.), е изготвила доклад с изх.№ НД-05-94-00-9 от 12.01.2018 г. за осъществен мониторинг по отразяване на случая с убийствата в Нови Искър в частен интерес на свързано с нея лице по смисъла на § 1, т.1 от ДР на ЗПУКИ (отм.) – съпругът ѝ И. С. С., заемащ длъжност „Директор, радио програма“ в БНР в нарушение на чл. 8, изречение първо, хипотеза шеста от ЗПУКИ (отм.)

С обжалваното в настоящото производство решение, постановено по НД дело №715/2021 г. Софийски районен съд, НО, 12-ти състав е приел за установено, че с Решение № РС-013-18-044/18.07.2018 г. на КПКОНПИ г. е установен конфликт на интереси по отношение на В. А. П. – С. от [населено място], в качеството ѝ на директор на Дирекция Дирекция „Специализирана администрация – надзор, лицензии, регистрационни и правни режими“ в С. и лице, заемащо публична длъжност, по смисъла на чл. 3, т. 25 ЗПУКИ (отм.), във връзка с изготвянето на доклад с изх.№ НД-05-94-00-9 от 12.01.2018 г. за осъществен мониторинг по отразяване на случая с убийствата в Нови Искър в частен интерес на свързано с нея лице по смисъла на § 1, т.1 от ДР на ЗПУКИ (отм.) – съпругът ѝ И. С. С. в нарушение на чл. 8, изречение

първо, хипотеза шеста от ЗПУКИ (отм.). Така постановеното решение на КПКОНПИ било обжалвано в законоустановения срок пред Административен съд - София-град и е потвърдено с Решение № 5259 от 01.08.2019 г. по адм. д. № 9897/2018 г. по описа на АССГ, Второ отделение, 31-ти състав, потвърдено с Решение № 8176 от 24.06.2020 г. по адм. д. № 128/2020 г. по описа на Върховния административен съд, VI отд.

От изисканата информация от председателя на Съвета за електронни медии за полученото от В. А. П. – С., в качеството ѝ на директор на Дирекция СА НЛРПР в С. възнаграждение за 12.01.2018 г. е установено, че сумата възлиза на 100 лева.

Въз основа на влязлото и сила на 24.06.2020 г. Решение № РС-013-18-044/18.07.2018 г. на КПКОНПИ г. и допълнително събраната информация, на 15.07.2020 г. председателят на КПКОНПИ издал Наказателно постановление N НП-00054, с което на жалбоподателя е наложено административно наказание на основание чл. 35, ал. 1 от ЗПУКИ(отм.) - "глоба" в размер на 5000 лева за нарушение по чл. 8, изр. 1, хипотеза 6 от ЗПУКИ(отм.) и на основание чл. 33, ал. 2 от ЗПУКИ(отм.) е отнета в полза на държавата, сумата в размер на 100 лева.

СРС е приел за приложима в случая разпоредбата на § 5, ал. 1 от ПЗР на ЗПКОНПИ, според която неприключилите до влизането в сила на този закон проверки и производства пред съда във връзка с отменения Закон за отнемане в полза на държавата на имущество, придобито от престъпна дейност, както и производства по установяване на конфликт на интереси и налагане на административни наказания, се довършват по досегашния ред от Комисията и на ал.2 от същата разпоредба, която сочи, че неприключилите проверки и производства пред съда по отменения Закон за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество се довършват по реда на този закон. Предвид това е извършил преценка за законосъобразност на обжалваното пред него НП, съобразявайки разпоредбите на отменения ЗПУКИ.

Според мотивите на СРС в случая са били налице предпоставките за издаване на процесното НП, доколкото с Решение № РС-013-18-044/18.07.2018 г. на КПКОНПИ г., потвърдено с Решение № 5259 от 01.08.2019 г. по адм. д. №9897/2018 г. по описа на АССГ, Второ отделение, 31-ти състав, потвърдено с Решение № 8176 от 24.06.2020 г. по адм. д. № 128/2020 г. по описа на Върховния административен съд, VI отд. е установен конфликт на интереси. Този акт на КПКОНПИ и впоследствие на съда, с който му е придаден съответният стабилитет, съдържа и задължително за районния съд тълкуване на закона във връзка с установения конфликт на интереси.

В случая производството по издаване на процесното Наказателно постановление е проведено в срока чл. 30 от ЗПУКИ(отм.), съгласно която норма в едномесечен срок от влизане в сила на Решението, с което е установен конфликт на интереси, Председателят на Комисията издава Наказателно постановление за налагане на административно наказание по чл. 35 и 37 и се произнася по чл. 33, ал. 2 и 3 от същия закон, като в тези случаи не се съставя Акт за установяване на административно нарушение.

От съдържанието на самата законова разпоредба следва изводът, че за прилагането на чл. 33, ал.2 и ал.3 от ЗПУКИ не е необходимо да се издава Акт. Освен това в чл. 33, ал.2 и ал.3 от ЗПУКИ не са разписани състави на административни нарушения, за да се иска същите да бъдат предмет на обсъждане и произнасяне с Решение № РС-013-18-044/18.07.2018 г. на КПКОНПИ, а само се провъзгласяват законовите последици от установен конфликт на интереси, за който има влязло в сила решение на Комисията.

При това законодателно решение се налага заключението, че при издаване на Наказателно постановление по реда на ЗПУКИ, когато наличието на конфликт на интереси по отношение на някое от задължените лица е установено с влязло в сила Решение на КПУКИ, респективно със съдебен акт /в случаите, когато Решението на Комисията е оспорено по съдебен ред/, за наказващия орган - Председателя на КПКОНПИ, остава задължението да издаде в едномесечния срок Наказателно постановление, с което да наложи съответните санкции, което е сторено в срок с издаденото НП.

СРС е приел, че за установеното нарушение правилно е приложена санкционната норма, като при индивидуализация на размера, на наложеното наказание са взети предвид смекчаващи отговорността обстоятелства, а именно: липса на данни за предходни нарушения и изминал период от време от датата на извършване на нарушението до наказването на деца, поради което правилно АНО е наложил на жалбоподателката глоба в минималния размер от 5000 лева.

Счел е, че разпоредбата на чл.28 ЗАНН е неприложима, тъй като в случая не е налице нито многобройност, нито изключителност на смекчаващите отговорността обстоятелства.

За законосъобразно е прието НП и в частта, в която е отнето дневното нетно трудово възнаграждение на жалбоподателката за 12.01.2018г. в размер на 100 лева.

Пре тези мотиви НП е изцяло потвърдено.

Решението е правилно.

Районният съд е събрал необходимите за изясняване на случая доказателства. Изследвал е всички релевантни за спора обстоятелства, обсъдил е в съвкупност събраните доказателства и въз основа на тях е извел обосновани и правилни правни изводи. Анализирайки същите правилно е приел, че в случая е налице административно нарушение, за което правилно е ангажирана отговорността на лицето. В тази връзка доводите в касационната жалба се явяват неоснователни.

На първо място следва да се посочи, че правилно СРС е приел в случая, че е приложима разпоредбата на §5, ал.1 от ПЗР на ЗПКОНПИ. Това е така защото ЗПКОНПИ, с който е отменен ЗПУКИ е обнародван в ДВ. Бр.7/19.01.2018 г., докато сигналът, въз основа на който е било образявано производството пред КПУКИ е подаден на 16.01.2018 г. за нарушение, извършено на 12.01.2018 г. Предвид това следва извода, че към датата на отмяна на ЗПУКИ пред КПУКИ е било налице висящо производство по установяване конфликт на интереси, което, съобразно предвиденото в §5, ал.1 ЗПКОНПИ, следва да се довърши по досегашния ред, т.е. по реда на ЗПУКИ, както по отношение на установяването на конфликт на интереси, така и по отношение на налагане на административното наказание, което е пряка последица от установения конфликт на интереси. Производството по налагане на наказание не е отделно производство. Установяването на конфликт на интереси и санкционирането за такъв са две фази на едно производство. Да се приеме противното би означавало при установен конфликт на интереси по реда на ЗПУКИ след отмяната му да не се налага санкция именно поради отмяната на закона, което не е идеята на законодателните промени. Напротив, именно с разпоредбата на §5, ал.1 от ПЗР на ЗПКОНПИ е предвидено, че след като е започнало при действието на ЗПУКИ, производството следва да бъде довършено по реда на този закон, независимо от отмяната му, както по установяване на конфликт на интереси, така и по отношение на следващата се от същия санкция.

Безспорно е установено в хода на производството пред СРС, че конфликт на интереси е установен с Решение № РС-013-18-044/18.07.2018 г. на КПКОНПИ г., потвърдено с Решение № 5259 от 01.08.2019 г. по адм. д. №9897/2018 г. по описа на АССГ, Второ отделение, 31-ти състав, потвърдено с Решение № 8176 от 24.06.2020 г. по адм. д. № 128/2020 г. по описа на Върховния административен съд, VI отд. Влязлото в сила решение на КПОМПИ има установително действие по отношение на нарушението. Веднъж влязло в сила решението не подлежи на оспорване в частта за установеното нарушение като релевантните факти и правната квалификация, посочени в него имат сила на пресъдено нещо. За разлика от обстоятелствата, посочени в АУАН, които в производството по ЗАНН подлежат на доказване, респективно на опровергаване, установените с влязло в сила решение на КПКОНПИ факти, свързани с извършването на конкретно нарушение на ЗПУКИ, не могат да бъдат ревизирани. Решението на КПУКИ не замества АУАН, но "със силата на административен акт презумира подлежащите на установяване данни за законоустановеността на административното нарушение - както относно самия нарушител, така и относно нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. Предвид това доводите в касационната жалба, касаещи извършеното нарушение, не следва да бъдат разглеждани като неотнормими към спора. На основание влязлото в сила решение следва да се приеме за извършено и безспорно установено нарушението, като такова по чл.8, изр.1, хипотеза 6 от ЗПУКИ /отм./.

Преценката при обжалване на НП се смежда до това дали същото е издадено в срока по чл.30 от ЗПУКИ и дали санкцията е правилно определена. В тази връзка обосновани и в съответствие с доказателствата са изводите на СРС в тази насока. Решението, с което е установен конфликт на интереси е влязло в сила на 24.06.2020 г., а НП е издадено на 15.07.2020 г., т.е. спазен е предвидения в чл.30 ЗПУКИ /отм./ срок. Споделят се изводите на СРС за правилно приложение на санкционната норма и правилно определен размер на наложеното наказание в предвидения в закона минимум. Административното наказание е наложено за нарушение, извършени при действието на ЗПУКИ (отм.), съответно по чл.8, изр.1, хипотеза 6. Същото е и наказуемо на основание чл. 35, ал. 1 от ЗПУКИ (отм.). Наказание под законовоопределения минимум не може да бъде определено, предвид разпоредбата на чл.27, ал.5 ЗАНН, в която е предвидена изрична забрана за това. Не са налице и предпоставките за приложение на чл.28 ЗАНН.

Решението е правилно и по отношение на НП в частта, в която на основание чл.33, ал.2 от ЗПУКИ /отм./ е отнета в полза на държавата сума в размер на 100 лева. При установено дневното нетно трудово възнаграждение на жалбоподателката за деня на нарушението - 12.01.2018 г. в размер на 100 лева, същата като получена от действие, породило конфликт на интереси, същата се отнема в полза на държавата или общината на основание чл. 33, ал.2 от ЗПУКИ.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора съобразно разпоредбата на чл.63, ал 3 ЗАНН, в съдебните производства по ал.1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. Предвид своевременно направеното искане от страна на ответника, съдът следва

да му присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение на основание чл.63, ал.3 ЗАНН, вр. чл.37 от Закона за правната помощ, вр. чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер от 80 лева.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2 АПК, вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, Административен съд - София-град, XXI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №20144459 от 23.06.2021 г. на Софийски районен съд, НО, 12-ти състав, постановено по НАХ дело №715/2021 г., с което е потвърдено Наказателно постановление №НП-00054/15.07.2020 г., издаденото от Председателя на КПКОМПИ.

ОСЪЖДА В. А. П. – С. от [населено място] да заплати на Комисия за предотвратяване на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество деловодни разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.